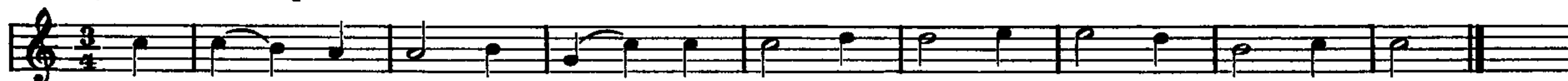


130. *Jiné čtení a pěnění*

Z Osvětman



Lí - bám já ten - to kříž sva - tý, na němž jest Je - žíš roz - pia - tý.

Líbám já tento kříž svatý,  
na němž jest Ježíš rozpiatý.

Děkuji tobě za všechno,  
dal's probodnút své srdečko.

Prosí tebe: O, synáčku,  
nerač trestat svú ovčíčku.

Líbám tebe, o, Ježíši,  
draho's vykúpil mú duši.

Jesu Christe, netrestej nás,  
tvá matička prosí za nás.

Vztáhni, Christe, svú ručičku,  
a požehnej mú dušičku.

131. *Jiná podobná*

O - bá - vám se sú - du tvé - ho, když tě vi - dím roz - pia - té - ho.

Obávám se súdu tvého,  
když tě vidím rozpiatého.

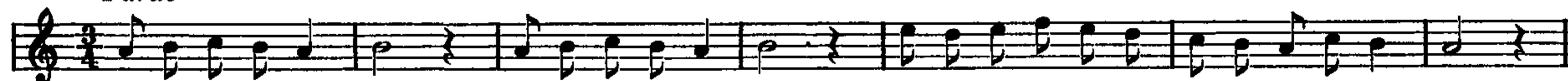
O, Ježíšku, o, kvítečku,  
požehnej nás svú ručičkú.

Požehnej nás, zachovej nás,  
s svú milostí budiž při nás.

## 56. ŽIVOT LIDSKÝ

132. *Tarde*

Od Hodonína



Když sem já byl mla - dý, by - lo mně dvadcet let, bý - val mně po vů - li, bý - val mně ce - lý svět.

Když sem já byl mladý, bylo mně dvadcet let,  
býval mně po vůli, býval mně celý svět.

Od sedemdesáti bylo osemdesát,  
už sem sa já začal húlččkú podpírat.

A od tech dvadcti šlo mně ke třidcti,  
už mně počínaly mé líčka měňati.

Od osemdesáti bylo devadesát,  
už sem si já počal s malýma dětma hrát.

A od tech třidcti šlo mně k štyrydcti,  
už mně počínaly mé údy klesati.

Od tech devadesát už mně ide ke stu,  
už mně ukazujú ke krchovu cestu.

Od tech štyrydcti šlo mně k padesáti,  
už mia obsypaly moje drobné děti.

A po tech sto letech ešče jedno leto,  
už mně rozžíhajte, moje děti, světlo.

Od tech padesáti bylo mně šedesát,  
už mně počínaly mé vlásky šedivjat.

Do hrobu mia dajte, do hrobu tmavého,  
tam budu spočívat až do dně súdného.

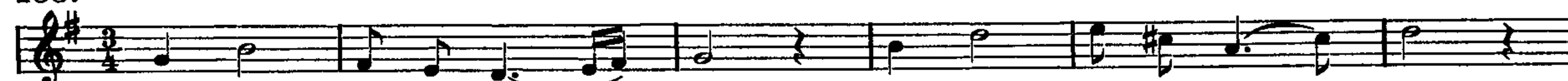
Od tech šedesáti bylo sedemdesát,  
už sem si já začal ten svět rozvažovat.

Tam vás, moje děti, všechny čekat budu,  
až na ten súdný deň přinde anděl s trúbú.

## 57. MLÁDÍ A STÁŘÍ

## 133.

Od Příbora



Le - ta mo - je, le - ta, kaj stě se po - dě - ly?



Ně - vě - dě - ly no - žky mo - je, jak by cho - diť mě - ly, jak by cho - diť mě - ly.